

Ćwiczenia wizualizacyjne Spotkanie z kosmitami.

Rodzic opowiada dzieciom przy dźwiękach spokojnej muzyki, a one słuchają z zamkniętymi oczami.

Wyobraźcie sobie, że wybieracie się na planetę Eps w gwiazdozbiórze Oriona. Pojazd kosmiczny jest już przygotowany. Wsiadacie do niego i... rakiet startuje. Siła grawitacji wtłacza was w fotele, ale po chwili możecie już swobodnie oddychać. Wstajecie z foteli i podziwiacie, widzianą przez okrągłe otwory, błękitną planetę – naszą Ziemię, która robi się coraz mniejsza i mniejsza, 143 aż znika wam zupełnie z oczu. Za to wy robicie się coraz lżejsi i zaczynacie unosić się w powietrzu. Możecie nawet robić fikołki. Świat wokół wygląda jak zaczarowany: miliony błyszczących gwiazd! Ale oto zbliża się kres podróży. Siadacie w fotelach, już niestraszna wam grawitacja. Oto nowa planeta i jej mieszkańcy. Wyglądają dziwnie znajomo – tylko ten niebieski odcień skóry.

Nauka rymowanki, interpretacja ruchowa rymowanki zgodnie z tekstem.

Kosmonauta idzie dróżką, przytupuje jedną nóżką, klaszcze w ręce raz i dwa, podskakuje: hopsa, sa. Już w rakiecie prosto siada, kiwa głową na sąsiada, ster rakiety w ruch już wprawia, choć to wcale nie zabawa, i rakietę się unosi, bo ją o to ładnie prosi.

Słuchanie piosenki *Każdy chciałby być odkrywcą* (sł. i muz. Jolanta Kucharczyk).

- I. Znam już dobrze kraj nasz, Polskę, miasta, góry, morze. Byłem także w innych krajach – zwiedziłem Europę. *Ref.: Chcę poznać cały świat: kontynenty, morza, oceany. A kiedy już na Ziemi wszystko zwiedzę, rakietę w kosmos polecę.*
- II. Znam też inne kontynenty: Azję i Afrykę, a niedługo także zwiedzę ogromną Amerykę. *Ref.: Chcę poznać cały świat...*
- III. Będę pływał wielkim statkiem, latał samolotem, podróżował autokarem i jeździł autostopem. *Ref.: Chcę poznać cały świat...*

• Rozmowa na temat tekstu piosenki.

– Kogo nazywamy odkrywcą? – Czym można podróżować? Jeśli mamy w domu to pokazujemy dzieciom mapę i globus. Rodzic wskazuje na nich góry, morza, rzeki. Tłumaczy dzieciom pojęcia występujące w piosence: kontynent, ocean, morze.

[Każdy chciałby być odkrywcą \(sł. i muz. Jolanta Kucharczyk\) na playliście Odkrywam siebie - BB+ - CD2 \(soundcloud.com\)](#)

Nasze rakiety – wykonywanie wymyślonych przez dzieci rakiet z wykorzystaniem plastikowych butelek po napojach (różnej wielkości), folii samoprzylepnej i papieru kolorowego.

Zwracanie uwagi na wieloznaczność słowa rakieta. Obrazki przedstawiające różne przedmioty, między innymi: raketę kosmiczną, raketę do tenisa stołowego, ziemnego, raketę śnieżną, do badmintonu, napis rakieta. Rodzic rozkłada przed dziećmi obrazki przedstawiające różne przedmioty, między innymi: raketę kosmiczną, raketę do tenisa stołowego, ziemnego, raketę śnieżną, do badmintonu. Dzieci nazywają poszczególne przedmioty, określają, do czego służą. Odczytują z rodzicem napis rakieta, a następnie układają pod nim obrazki przedstawiające rakiety.

RAKIETA

Zapoznanie z wierszem. Uświadamianie dzieciom, że Ziemia jest kulą składającą się z dwóch półkul, że kręci się wokół własnej osi i krąży wokół Słońca, a na pełny obrót potrzebuje całego roku.

Dzień dobry, dzieci! Jestem Ziemia, – Dobranoc! – wołam. wielka, okrągła jak balonik. – Dzień dobry! – wołam, Z tej strony – Słońce mnie opromienia, to znaczy zrobiłam obrót dookoła. a z tamtej – nocy cię przesłonił. A oprócz tego wciąż, bez końca, Gdy jedna strona jest oświetlona, muszę się kręcić wokół Słońca. to zaciemniona jest druga strona. Nigdyście jeszcze nie widzieli Wy zajadacie pierwsze śniadanie, takiej olbrzymiej karuzeli! a spać się kładą Amerykanie. Bo trzeba mi całego roku, Właśnie! ażeby Słońce obieć wokół. Bo ja się kręcę w krąg, jak bardzo duży bąk.

Zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem globusa oraz lampki stojącej (jako Słońca)

– Jak powstają dzień i noc. Globus, lampka stojąca. Wyjaśnianie dzieciom, że Ziemia kręci się wokół własnej osi. Na ten obrót potrzebuje 24 godzin. Dzień jest po tej stronie Ziemi, która jest zwrócona do Słońca – widać je na niebie, jeśli nie ma chmur (demonstracja przez oświetlenie globusa z jednej strony). Noc jest po tej stronie Ziemi, która jest odwrócona od Słońca. Jeśli nie ma na niebie chmur, widzimy wtedy Księżyc, który odbija światło słoneczne, i gwiazdy. Wirowy ruch Ziemi powoduje zmianę oświetlenia Ziemi przez Słońce, dlatego po dniu następuje noc.

Obejrzyjcie zdjęcia Księżyca w różnych fazach (oglądana z Ziemi, oświetlana przez Słońce, część Księżyca). Księżyc to jedyny naturalny satelita Ziemi. Jest piątym co do wielkości księżycem w Układzie Słonecznym. Obiega on Ziemię w ciągu 27 dni. Księżyc to jedyne ciało słoneczne, na którym lądowali ludzie. Łącznie stanęło na nim 12 osób (sześć lądowań w latach 1969–1972). Z Ziemi przez cały czas jest widoczna tylko jedna jego strona (drugą sfotografowano). Słońce oświetla zawsze (poza zaćmieniami) tylko połowę powierzchni Księżyca. Jego fazy są wynikiem oglądania tej połowy pod różnymi kątami, spowodowanymi różnymi położeniami Słońca, Ziemi i Księżyca względem siebie. Kiedy Księżyc jest w pełni, znajduje się po przeciwnej stronie Ziemi niż Słońce. W nowiu położenie Księżyca na sferze niebieskiej jest bliskie położeniu Słońca.

